

VI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Lodsvesenet.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26de Januar 1876.)

Udvalget maa i det Hele tiltræde de Principer, der ere lagte til Grund for Lovforslaget, og som i det Væsentlige ere stemmende med den nu gjældende Lovgivning, og skal kun med Hensyn til de enkelte Bestemmelser tillade sig følgende Bemærkninger:

Bestemmelsen i §§ 2 og 3 om, at Overlodserne og Lodsinspektørerne ved de 3 Sundlodserier skulle tages blandt de ved Søværnet tjenstgjørende eller derfra med Pension afgaaede Officerer, finde vi rigtig. Ikke blot antage vi, at disse Officerer ville være særdeles stikede til at overtage disse Pladser, men vi antage ogsaa, at det, for at fremme Avancementet i Søværnet, for at høre paa de Ubilligheder, som Aldersgrændsen kan medføre, naar en Officer affædiges, medens han er fuldkommen tjenstdygtig, og for at formindske Pensionsskylden er af Interesse for Staten at sikkre Officererne Udgang til saadanne udenfor Søværnet værende Pladser, hvortil de særligt egne sig.

I § 7 hedder det, at Lodsene skal være over 22 Aar. Vi have drøftet, om Minimumsalderen for Lodsernes Ansættelse ikke burde sættes til 25 Aar; men vi mene dog, at Lovforslagets Bestemmelse maa tiltrædes, dels af de i Motiverne anførte Grunde, dels fordi det, navnlig ved de mindre Lodserier, kan være vanskeligt nok at finde Personer, der egne sig til Lodsstjerner, og Administrationen bør derfor ikke ved sit Valg være begrændset mere end nødvendigt.

§ 8, sidste Stykke, foreslaa vi omændret, da vi ikke anfse det for rigtigt at opregne de enkelte Affædigelsesgrunde.

I § 12, 5te Linie, mene vi, at der for en Lydeligheds Skyld bør tilføjes: „forfaavidt traktatmæssige Overenskomster ikke bestemme andetledes.“

I § 12, 7de og 10de Linie, og i § 16, 3die Linie, foreslaae vi, at Ordet „Legn“ og „Legnet“

ombyttes med „Signal“ og „Signalet“, da dette sidste Ord, der ogsaa ellers bruges i Lovforslaget, jfr. t. Ex. §§ 19, 21 og 23, er mere almindeligt benyttet i denne Forstand, medens Ordet „Legn“ i Reglen har en anden Betydning, jfr. t. Ex. § 14.

Skjøndt vi maa anse det for ønskeligt for at undgaa Spild af Kræfter og unødvendig Frem- og Tilbagereisen, at Lodserierne i Reglen faae gjenfærdig Ret til Returlodninger, mene vi dog, at det kunde være misligt ubetinget at tilstede Saadant, og vi kunne derfor tiltræde Bestemmelsen i § 18, 2det Stykke, som forhaabentligt vil bidrage til, at saadanne Lodninger blive mere almindelige end nu. Dog mene vi, at Returlodning altid bør tillades, naar Skibet gaar tilbage til det Sted, hvorfra det er udlodset, og foreslaa en Tilføjning i Overensstemmelse hermed.

I §§ 26 og 32 foreslaa vi nogle Redaktionsændringer og Tilføjninger.

I § 33 er Lodsprægen for Dampskibe satte til $\frac{4}{5}$ af den for Seilskibe gjældende Tægt, medens den Kommission, der har været nedsat om den foreliggende Sag, havde foreslaaet $\frac{2}{3}$. Udvalget finder, at de i Motiverne fremhævede Grunde ere saa afgjørende, at der efter vor Formening end ikke er Anledning til nogen Nedsættelse, og finde saa meget mindre Betænkelighed herved, som den foreslaaede Nedsættelse dog er uden væsentlig Betydning i Forhold til de Værdier, som Dampskibet repræsenterer, og kun vil gjøre Tægtberegningerne mere indviklede.

Naar Betalingen sættes ens for Damp- og Seilskibe, mene vi, da Dampskibe i Reglen ere større Skibe, og da det maa antages, at de efterhaanden mere og mere ville fortrængte Seilskibene, at der er Anledning til at bestemme Normaltægten for de større Skibe med Moderation for de mindre Skibe, istedetfor at Lovforslaget er gaaet den mod-